

# ХОРЕОГРАФІЯ, ЯК ВИД МИСТЕЦТВА

**Викладач сучасної хореографії Аза Катерина Олександрівна**

**Навчально-виховний комплекс допрофесійної підготовки**

ХОРЕОГРАФІЯ (ВІД ГРЕЦ. **χορεία**  
ТАНЕЦЬ, ХОРОВОД, ТА ГРЕЦ. **γραφή**  
ПИСАТИ) МИСТЕЦТВО ПОСТАНОВКИ ТАНЦЮ  
ЯК ПОСЛІДОВНОСТІ КРОКІВ, РУХІВ, ФІГУР  
ДЛЯ СТВОРЕННЯ НАЙКРАЩОГО СЦЕНІЧНОГО  
ЕФЕКТУ.



ТАНЕЦЬ – ВИРАЖЕННЯ ДУМКИ І ПОЧУТТІВ  
ЗАСОБАМИ УМОВНИХ РУХІВ (ПА), ЖЕСТІВ І  
ПОЗ, ЦЕ СУКУПНІСТЬ ОРГАНІЗОВАНИХ ТА  
ВИРАЗНИХ РУХІВ, ПІДКОРЕНИХ ЗАГАЛЬНОМУ  
РИТМОВІ, ВТІЛЕНИХ У ЗАВЕРШЕНУ  
ХУДОЖНЮ ФОРМУ. ВІН ВИКОНУЄТЬСЯ ПІД  
МУЗИКУ З ЯКОЇ І ПОЧЕРПАЄ СВІЙ ЗМІСТ;  
АЛЕ МОЖУТЬ БУТИ ТАНЦІ ЯКІ  
ВИКОНУЮТЬСЯ І БЕЗ МУЗИКИ.





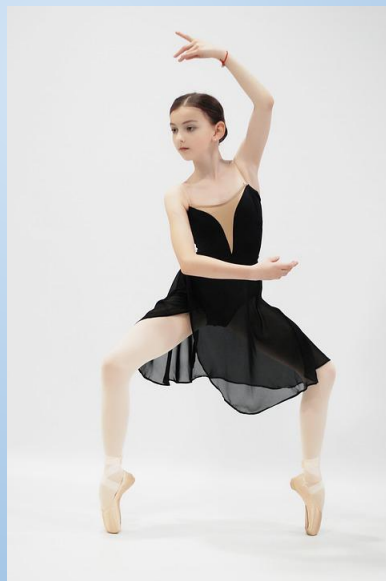
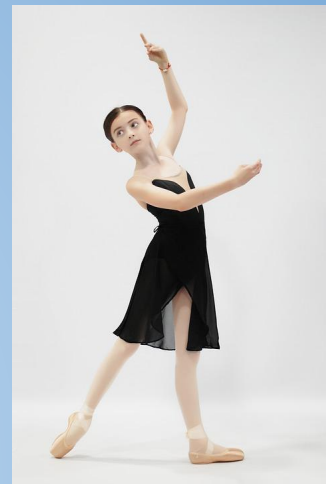
НАРОДНИЙ ТАНЕЦЬ – ОДИН З  
НАЙДАВНІШИХ ВИДІВ ХОРЕОГРАФІЧНОГО  
МИСТЕЦТВА, ЯКИЙ ФОРМУВАВСЯ ТА  
РОЗВИВАВСЯ ПІД ВПЛИВОМ ГЕОГРАФІЧНИХ,  
ІСТОРИЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ УМОВ ЖИТТЯ  
ПЕВНОГО НАРОДУ. ВІН КОНКРЕТНО ВИРАЖАЄ  
СТИЛЬ ТА МАНЕРУ ВИКОНАННЯ КОЖНОГО  
НАРОДУ ТА НЕВІДРИВНО ЗВ'ЯЗАНИЙ З  
ІНШИМИ ВИДАМИ МИСТЕЦТВА,  
ГОЛОВНИМ ЧИНОМ З МУЗИКОЮ.



БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ – ОДИН ІЗ ПОБУТОВИХ ФОРМ ХОРЕОГРАФІЇ, ЯКИЙ СЛУЖИТЬ ДЛЯ МАСОВОЇ РОЗВАГИ І ВИКОНУЄТЬСЯ ПАРОЮ АБО ВЕЛИКОЮ КІЛЬКІСТЮ УЧАСНИКІВ НА ТАНЦЮВАЛЬНИХ ВЕЧОРАХ (БАЛАХ). ТЕРМІН «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ» ПОЯВИВСЯ УНАСЛІДОК ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ ДО ТАНЦЮ У ПОБУТІ В ЕПОХУ ВІДРОДЖЕННЯ.

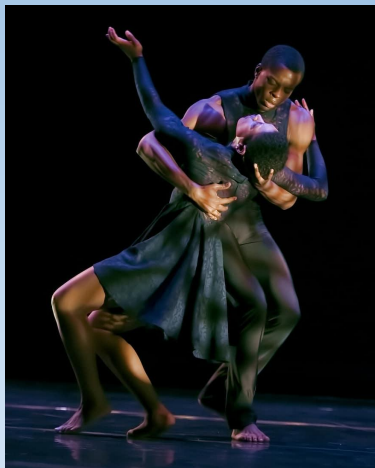


Класичний танець – стійка система виражальних засобів хореографічного мистецтва на основі поетично-узагальненого трактування сценічного образу. Класичний танець – це головна „пластична мова” і головний визначальний засіб балету. Розвиваючись протягом довгого часу, він набув чітких, канонічних форм, став стрункою системою, що склалася на основі елементів народних танців різних епох.





Сучасний танець – «танець вільного тіла». Виник у кін. ХІХ – поч. ХХ ст. . Має багато напрямків: джаз, модерн, контемпорарі та ін. Джаз-модерн - це сила, гнучкість, пластичність, витривалість, чудова фізична форма! Заняття розвивають музичність, відчуття ритму, координацію, вміння володіти своїм тілом. Основною особливістю джазового танцю є ізоляція, при якій одна частина тіла рухається незалежно від інших, віддаючись своєму власному ритму. Кожна частина тіла підготована настільки, що може рухатися не тільки ізольовано, але і протилежно. Цей стиль був створений на початку ХХ ст., а розквіт його припадає на 60-ті роки, разом з підйомом джазової музики. І зараз він продовжує активно розвиватись, поєднуючи техніку минулого з новими неординарними ідеями.



# ОТЖЕ ЩО ТАКЕ ХОРЕОГРАФІЯ?

ХОРЕОГРАФІЯ – ЦЕ ЗМІСТОВНИЙ РУХ. ТАНЕЦЬ – ВИРАЖЕННЯ ДУМКИ І ПОЧУТТІВ ЗАСОБАМИ УМОВНИХ РУХІВ (ПА), ЖЕСТІВ І ПОЗ, ЦЕ СУКУПНІСТЬ ОРГАНІЗОВАНИХ ТА ВИРАЗНИХ РУХІВ, ПІДКОРЕНИХ ЗАГАЛЬНОМУ РИТМОВІ, ВТІЛЕНИХ У ЗАВЕРШЕНУ ХУДОЖНЮ ФОРМУ. ТАНЕЦЬ – НАЙУЛЮБЛЕНІШИЙ І НАЙПОПУЛЯРНІШИЙ ВИД МИСТЕЦТВА – СПРИЯЄ ТВОРЧОМУ І ФІЗИЧНОМУ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ. НАВЧАЮЧИСЬ У ХОРЕОГРАФІЧНИХ ГУРТКАХ, ДІТИ ЗНАЙОМЛЯТЬСЯ З МИСТЕЦТВОМ ХОРЕОГРАФІЇ, ОТРИМУЮТЬ ПЕВНУ ТАНЦЮВАЛЬНУ ПІДГОТОВКУ, РОЗВИВАЮТЬ ПЛАСТИЧНІСТЬ, ВМІННЯ КРАСИВО РУХАТИСЯ, ЗМІЦНЮЮТЬ ОРГАНІЗМ, ВИПРАВЛЯЮТЬ ДЕЯКІ ФІЗИЧНІ ВАДИ.



ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!